

des flere kursuspladser end hidtil og for det andet, at ventetiden på optagelse gøres så kort som muligt og højst 4 uger.

I Københavnsområdet åbnes der i løbet af 1984 en ny specialarbejderskole, dvs. antallet af kursuspladser forøges. Imidlertid er det usikkert, om de lediges kursusbehov hermed dækkes ind, idet dette også afhænger af, hvor mange ledige skolen prioriterer at optage.

Samtidig må planlægningen af kurserne gøres endnu mere fleksibel, end den hidtil har været. Arbejdsformidlingen bør inddrages i planlægningen som den instans, der først kan konstatere et behov for et givet kursus blandt de ledige. Det bør derfor være muligt for specialarbejderskolerne at planlægge og etablere et kursus med få ugers varsel for at kunne svare positivt på de lediges ønsker og erhvervslivets akutte behov.

Det må erindres, at persongrundlaget for denne undersøgelse er folk med en svær arbejdsmarkedssituation, idet de ofte har været ledige i længere tid og således har vanskeligt ved selv at finde beskæftigelse igen. På denne baggrund må det betragtes som et godt resultat, at 39 pct. fik arbejde efter kursusdeltagelsen. Dette er imidlertid et gennemsnitstal – andelen af dem, der fik job efter kurset, er betydelig større for de kortvarigt ledige, men mindre for de længerevarende ledige. Dette indikerer, at man ved at gøre det muligt for folk tidligt i et ledighedsforløb at komme på kursus kan afværge, at så mange forbliver arbejdsløse så længe. Det nytter ikke meget, at der først byder sig en kursusplads efter 1 års – eller længere tids – ledighed. Derfor er de ovennævnte forudsætnings opfyldelse også af stor vigtighed:

- kort ventetid på optagelse
- mulighed for planlægning af et sammenhængende kursusforløb
- sikring af praktikmuligheder
- fleksibelt kursusudbud
- flere kursuspladser.

Imidlertid kan man ikke opnå garantier for, at de lediges muligheder for beskæftigelse efter et kursusforløb vil forøges med disse forbedringer. I sidste ende er de lediges beskæftigelsesmuligheder ikke alene bestemt ved kursusdeltagelse efter kun kort tids ledighed. Det der først og fremmest har betydning

er den pågældende branches generelle efterspørgsel efter arbejdskraft: Er branchen beskæftigelsesmæssigt i fremgang eller tilbagegang, eller er der en stor eller lille personaletudskiftning? Endvidere har arbejdsgivernes vurdering af det konkrete specialarbejderkursus betydning: Er kursusindholdet relevant i forhold til de kvalifikationskrav, arbejdsgiverne stiller, og kan kursisterne lære det fornødne på den tid, kurset strækker sig over? Disse spørgsmål kan nærværende undersøgelse ikke give svar på. Skal imidlertid arbejdsformidlingen i fremtiden indgå mere konkret i planlægningen af specialarbejderkurserne – hvad der her er peget på som nødvendigt – vil det være påkrævet også at undersøge efterspørgselssiden nærmere. Hvad er arbejdsgivernes krav til og behov for kvalifikationer hos arbejdskraften, og hvorledes opfyldes dette via deltagelse i specialarbejderkurser?

Spørgsmål 15:

»Hvilke uddannelsesstilbud kan henholdsvis bibliotekarer, cand. oecon'er og journalister modtage, som vil stille dem bedre med hensyn til at få arbejde efter endt uddannelse?«

Svar:

Arbejdsministeriet har indhentet en udtalelse fra undervisningsministeriet, der har oplyst følgende:

»Der planlægges følgende uddannelsesstilbud til langtidsledige:

Uddannelsesstilbud i edb (ca. 6 måneder).

Uddannelsesstilbud i industriel design (ca. 6 måneder).

Uddannelsesstilbud i erhvervsøkonomi (6–12 måneder).

Fleksible uddannelsesstilbud (12–18 måneder) opbygget af kursus- og praktikmoduler inden for forskellige erhvervsrettede emner, bl.a. edb.

De nævnte tilbud henvender sig til ledige med videregående uddannelse, herunder også bibliotekarer, cand. oecon'er og journalister. De hidtidige erfaringer med kurser for ledige har vist, at kurser som de planlagte kan give ledige med en videregående uddannelse gode beskæftigelsesmuligheder i erhvervslivet.«

Jeg kan henholde mig til denne udtalelse.